

Baglyasalja, 1903. november 10. – Budapest, 1981. augusztus 12.

Munkáscsaládban született, apja vájár volt. A hat elemi után rögtön munkába állt, bányásként dolgozott a szénosztályozóban. 1918-tól 1927-ig a salgótarjáni Kőszénbánya Rt. vájára. 1919-ben belépett a Magyarországi Bánya- és Kohómunkások Országos Szövetségébe, 1922-ben a baglyasaljai csoport választmányi tagja lett, csatlakozott a Magyarországi Szociáldemokrata Párthoz. A CSKP révén kapcsolatban került az illegális mozgalommal is. 1926. áprilisban a salgótarjáni éhségmenet részvevőjeként találkozott a Magyarországi Szocialista Munkáspárt vezetőivel, a bányavidéken is kiépült az MSZMP helyi csoportjai, az 1927-ig működő baglyasaljai szervezet titkára lett. 1926-ba bekerült az illegális kommunista párt salgótarjáni kerületi bizottságába, 1927-ben letartóztatták, de bizonyítékok hiányában felmentették. 1929. februártól a bányászszakszervezet felügyelőbizottsági tagja volt, a salgótarjáni bányászsztrájk szervezése után a fővárosba menekült. 1930. február-márciusban részt vett a Szovjetunióban a KMP II. kongresszusán, megválasztották a központi bizottság tagjává. 1930-ban a Szovjetunióból visszatért, de decemberben pártutasításra a Szovjetunióba emigrált. 1931-től a donyecki szénmedencében vájár volt, majd tanfolyamok elvégzése után bányaüzemi gépmester és művezető beosztásban dolgozott, felvették a Szovjetunió Kommunista Pártjába. 1942-ben a németek Németországba deportálták, 1945. márciusig kényszermunkásként dolgozott. 1947. februárban tért haza, márciusban megválasztották a Magyar Bánya- és Kohómunkások Országos Szabad Szakszervezete titkárává. 1947. augusztus 31. és 1953. március 18. között országgyűlési képviselő volt, előbb az MKP Heves és Nógrád megyei listájáról, majd a Magyar Függetlenségi Népfront Heves és Nógrád-Hont megyei listájáról került be a törvényhozásba. 1948. szeptembertől 1952. augusztusig a bányászszakszervezet elnöke. 1951. március 1-jétől 1954. május 30-ig az MDP Központi Vezetőség tagja volt. 1952. szeptember és 1956. november 11. között a Dorogi-Tatai Aknamélyítő Vállalat igazgatói tisztségét töltötte be. 1956. december 28-án kinevezték a Nógrádi Szénbányászati Tröszt (később Nógrádi Szénbányák Vállalat) igazgatójává, 1973. január 1-jével nyugdíjazták. 1956. november 12-én a nógrádi szénmedencébe küldték, hogy részt vegye a párt újjászervezésében, december 12-étől 1975-ig az MSZMP Nógrád Megyei Végrehajtó Bizottságának volt a tagja; 1957. február 26-ától haláláig tagja volt az MSZMP Központi Bizottságának is.